

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 17. rujna 2008.

Cijela poruka Lurda saeta u znaku kria

Draga braćo i sestre!

Današnji susret pruža mi ugodnu mogućnost da ponovno prođem različitim trenucima pastoralnog posjeta što sam ga proteklih dana proveo u Francuskoj, posjeta koji je svoj vrhunac, kao što znate, imao u hodočašću u Lurd prigodom 150. obljetnice ukazanja Majke Boje svetoj Bernardici. Dok od srca zahvaljujem Gospodinu koji mi je udijelio tako providonosnu mogućnost, izričem ponovno svoju ivu zahvalnost nadbiskupu Pariza, biskupu Tarbesa i Lurda, njihovim suradnicima i svima onima koji su na razne načine pridonijeli dobrom uspjehu hodočašća. Od srca zahvaljujem i Predsjedniku Republike i svim predstavnicima vlasti koji su me s tolikom uljudnošću primili.

Posjet je započeo u Parizu, gdje sam u duhu susreo čitav francuski narod, odajući tako počast tome ljubljenom narodu u kojem je Crkva, već od 2. stoljeća, izvršila odlučujuću civilizacijsku ulogu. Zanimljivo je da je upravo u tom kontekstu dozrela potreba jasnog razlikovanja između sfere politike i sfere religije, prema poznatoj Isusovoj izreci: "Caru podajte carevo, a Bogu Boje" (Mk 12,17). Ako je na rimskim novcima bio utisnut lik carev, pa su one onda pripadale njemu, u srcu je čovjekovu otisak Stvoritelja, jedinoga gospodara našega ivota. Autentični laicitet nije stoga zanemarivanje duhovne dimenzije, nego priznavanje da je upravo ona na korjeniti način jamstvo naše slobode i autonomije zemaljskih stvarnosti, zahvaljujući nauku stvoriteljske Mudrosti što je ljudska savjest znade prihvatiti i ostvariti.

U takvu se perspektivu smješta i opseno razmišljanje na temu "Izvori zapadne teologije i korijeni europske kulture" što sam ga izloio u susretu sa svijetom kulture, na mjestu koje je izabrano zbog

svoje simbolične vanosti, na College des Bernardines. Tu je ustanovu blagopokojni kardinal Jean-Marie Lustiger elio valorizirati kao središte kulturalnoga dijaloga. Polazišna točka moga govora bilo je promišljanje o monaštvu čiji je cilj bio trahiti Boga, quaerere Deum. U doba duboke krize antičke civilizacije, monasi, usmjeravani svjetlom vjere, izabrali su najbolji put: put slušanja Riječi Boje. Bili su, tako, veliki izučavatelji Svetog pisma, a samostani su postali škole mudrosti i škole "sluenja Gospodinu", "dominici servitii", kako ih je nazivao sveti Benedikt. Traenje Boga vodilo je na taj način monahe, po svojoj naravi, prema kulturi riječi. Valjalo je prodrijeti u tajnu jezika, shvatiti ga u njegovu ustrojstvu. Za traenje Boga, koji nam se objavio u Svetom pismu, postale su stoga vane svjetovne znanosti, usmjerene na produblivanje tajni jezika. Zbog toga se po samostanima razvila ona eruditio koja će omogućiti oblikovanje kulture. Upravo stoga, quaerere Deum - traenje Boga ostaje i danas, kao što je to bilo i jučer, najbolji put i temelj svake istinske kulture.

Umjetnički izričaj potrage za Bogom jest i arhitektura, a nema sumnje da katedrala Notre-Dame u Parizu predstavlja primjer arhitekture univerzalne vrijednosti. U tome veličanstvenom hramu, gdje sam s radošću predvodio slavlje Večernje Blaene Djevice Marije, potakao sam svećenike, đakone, redovnike, redovnice i sjemeništance pristigle iz svih dijelova Francuske, da na prvo mjesto stave redovito slušanje boanske Riječi, gledajući Djevicu Mariju kao uzvišeni uzor. Pred katedralom Notre Dame pozdravio sam potom mlade koji su poletno došli u velikom broju. Njima, koji su se spremali započeti dugačko molitveno bdijenje, predao sam dva blaga kršćanske vjere: Duh Sveti i kri. Duh otvara ljudski razum obzorjima koji ga nadilaze i omogućuje mu da razumije ljepotu i istinu ljubavi Boga objavljene upravo u kriju. Ljubav je to od koje nas ništa nikada neće moći odvojiti i koja se doivljava kroz darivanje vlastita ivota po Kristovu primjeru. Nakon kratkog zastajanja na Institut de France, sjedištu pet francuskih akademija, moj je posjet imao svoj vrhunac u euharistijskom slavlju na Esplanade des Invalides. Puštajući da odjekuju riječi apostola Pavla Korinćanima, pozvao sam vjernike Pariza i cijele Francuske da trae ivoga Boga koji nam je pokazao svoj pravi lik u Isusu prisutnu u Euharistiji, potičući nas da ljubimo svoju braću kao što je on ljubio nas.

Potom sam pošao za Lurd, gdje sam se odmah mogao pridruiti tisućama vjernika na "Jubilejskom hodu" koji prolazi mjestima ivota svete Bernardice: od upne crkve s krsnim zdencem, preko "Cachot" gdje je ivjela kao djevojčica, do pećine Massabielle, gdje joj se Djevica čak 18 puta ukaza. Navečer sam sudjelovao na tradicionalnoj procesiji aux flambeaux - sa svijećama, tom prekrasnom očitovanju vjere u Boga i odanosti njegovoj i našoj Majci. Lurd je doista mjesto svjetla, molitve, nade i obraćenja, utemeljenih na ljubavi Bojoj, koja je vrhunac svoje objave imala u slavnom kriju Kristovu.

Sretnim podudaranjem, prošlonedjeljna liturgija spominjala se Uzvišenja svetoga Kria, istinskoga znaka nade, jer je svjedočanstvo najviše ljubavi. U Lurdu, slijedeći Mariju, prvu i savršenu učenicu Raspetoga, hodočasnici uče promatrati krievu svoga ivota upravo u svjetlu slavnoga Kristova kria. Kad se ukazala Bernardici u pećini Massabielle, nije li prvo što je Marija učinila bio upravo znak kria, u tišini, bez riječi? U toj gesti stoji cijela poruka Lurda! Bog nas je toliko ljubio da je samoga

sebe predao za nas: to je poruka kria, "otajstva smrti i slave." Kri nas podsjeća da ne postoji prava ljubav bez patnje, da nema dara života bez boli. Mnogi razumiju tu istinu Lurda, koja je škola vjere i nade, jer je i škola ljubavi i slušenja braći. I u tom ozračju vjere i molitve odran je vaan susret s francuskim episkopatom: bio je to trenutak snanoga duhovnog zajedništva u kojem smo zajedno povjerali Blaenoj Djevici sva svoja pastoralna očekivanja i brige.

Sljedeća postaja bila je euharistijska procesija s tisućama vjernika, među kojima, kao i uvijek, toliki bolesnici. Pred Presvetim Sakramentom, naše je duhovno zajedništvo s Marijom postalo još snanije i dublje, jer nam ona osposobljuje oči i srce za promatranje njezina boanskoga Sina u svetoj Euharistiji. Ponedjeljak, 15. rujna, liturgijski spomen Blaene Djevice Marije alosne, bio je posvećen na osobiti način bolesnima. Nakon kratka posjeta bolničkoj kapeli, pred Bazilikom ruarija predvodio sam slavlje svete mise, za kojega sam podijelio sakrament bolesničkog pomazanja. S bolesnicima i s onima koji se za njih brinu htio sam razmatrati o suzama Marijinim pod kriem, ali i o njezinu osmjehu koji rasvjetljuje uskršnje jutro.

Draga braćo i sestre, zahvalimo zajedno Gospodinu za ovo apostolsko putovanje bogato tolikim duhovnim darovima. Posebice hvalimo Njega, jer je Marija, ukazavši se svetoj Bernardici, svijetu dala novu povlasticu da susretne boansku ljubav koja liječi i spasava. U Lurdu, Sveta Djevica poziva sve da zemlju vide kao mjesto našega hodočašća prema konačnoj domovini, prema nebu.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

Od srca pozdravljam hrvatske hodočasnike, a osobito članove Drube Misionara Krvi Kristove. Dok zahvaljujem Gospodinu za nedavni posjet Lurdu, preporučam vam svima u molitve one koji su u duši i tijelu posebno potrebni Boje ozdraviteljske ljubavi i snage. Hvaljen Isus i Marija!